Sharh-us-Sunnah

Autor: Imâm Abu Muhammad al-Hasan ibn `Alî bin Khalf al-Barbahârî
Tłumaczenie na polski: Abû Anas bin Marian Baranowicz
www.planetaislam.com

Spis Treści

Wstęp

Imâm Abu Muhammad al-Hasan ibn `Alî bin Khalf al-Barbahârî.

Źródła historyczne nie podają w którym roku się urodził, lecz wiadomo iż urodził i wychował się w Bagdadzie i zmarł w Basrah w 329H. Wiedzę czerpał między innymi od uczniów Imâma Ahmada bin Hanbal. Dwóch najsłynniejszych to:

- Ahmad bin Muhammad ibn ul-Hadżdżadż ibn `Abdul-Azîz, Abu Bakr al-Maruazî który zmarł w 275H.
- Sahl ibn `Abdullâh ibn Yunus al-Tusturî, Abu Muhammad który zmarł w 283H.

Abu `Abdullâh powiedział: "Jeżeli ujrzysz kogoś z Bagdadu kto kocha Abul-Hasan ibn Bash'âr i Abu Muhamamd al-Barabahârî, to wiedz że jest on osobą Sunny." (Tabaqât ul-Hanâbilah, 2/58).

Imâm adh-Dhahabî powiedział o nim w *al-'Ibar*: "...wybitny uczony, Szeich Hanbalitów w Iraku w swej mowie, uczynkach i trzymania się tego co dozwolone. Cieszył się wielkim uznanie i całkowitym szacunkiem..."

Ibn Kathîr powiedział o nim, "...był wstrzemięźliwy, człowiekiem wiedzy, Hanbalickim uczonym, tym który ostrzegał...i srogi był przeciwko ludziom innowacji i rozpusty. Cieszył się ogromnym poważaniem wśród elit jak ludzi powszechnych..."

Celem napisania tej książki było przede wszystkim chęć przekazania czystej *aqîdah*, i oczyszczenie religii z powszechnych za tamtych czasów innowacji. Jego celem było także ostrzeżenie ludzi przed ludźmi innowacji i troska o religię, o czym świadczą chociażby jego słowa gdy powiedział:

"Niech Allah będzie dla ciebie miłosierny! Badaj ostrożnie mowę każdego, szczególnie w naszych czasach. Nie postępuj pochopnie i nie przyjmuj niczego zanim nie spytasz i nie przekonasz się: Czy którykolwiek z Towarzyszy Proroka o tym mówił, czy mówił o tym którykolwiek z uczonych?"

W jego ślad poszło wielu innych uczonych z *ahl-us-sunnah*, pisząc książki które dogłębnie objaśniły religię usuwając z niej innowacje.[1]

Manuskrypt tej książki znajduje się między innymi w głównej bibliotece w Uniwersutecie Umm ul-Qurâ w Mekce. Przypisy o które ten tekst został wzbogacony pochodzą z manuskryptu Khalida ar-Radâdî, oraz Szeicha Salîh as-Suhaimî. Z arabskiego tłumaczył Abu Talhah Daûd ibn Ronald Burbank, na polski przełożył Abu Anas ibn Marian Baranowicz.

[1] Jako przykład podać można, Imâm al-Âdżurrî [*ash-Shari`ah*], al-Lâlikâ'î [*Sharh Usûl I'tiqâd Ahl is-Sunnah wal-Dżamâ'ah*], Ibn Battah [*al-Ibânat ul-Kubrâ*].

1: Sunnah jest Islamem, a Islam jest Sunną

Imâm al-Barbahârî (rahimahullâh) powiedział:
Wszelka chwała należy się Allahowi, który nas poprowadził do Islamu, pobłogosławił nas nim i umieścił w najlepszym społeczeństwie, więc prosimy Go aby umożliwił nam trzymać się tego co jest Mu umiłowane i co On kocha, oraz abyśmy unikali tego co On nienawidzi i co powoduje Jego gniew.
Wiedz, że Islam jest Sunną, i Sunna jest Islamem[2], i jednego nie można ugruntować bez drugiego.

2: Częścią Sunny jest trzymanie się Dżama`ah

Częścią Sunny jest trzymanie się *Dżama`ah*.[3] Każdy kto pragnie czegoś innego niż *Dżama`ah* i od niej się oddala, ten zrzucił ze swego karku jarzmo Islamu i zbłądził, prowadząc innych na manowce.[4]

3: Sahabah są fundamentem Dżama`ah

Fundamentem na którym *Dżama`ah* została zbudowana są Towarzysze Proroka Muhammada, sal allahu alejhi ła sallaam. Oni są *Ahl us-Sunnah łal-Dżama`ah*,[5] więc każdy kto od nich nie

---

[2] Prorok powiedział, "Ten kto odwraca się od mojej Sunny nie należy do mnie." (Przekazał al-Buchari (Eng. trans. 7/1-2/no.1), Muslim (Eng. Trans. 2/703/n0.3236) i an-Nasâ`i)

Abu Hurairah przekazał że Wysłannik Allaha powiedział, "Cała moja Ummah wejdziedo raju, oprócz tych którzy odmówią." Ktoś spytał, "Kto odmówi?" Odpowiedział. "Ktokolwiek mnie usłucha wejdzie do Raju, a ktokolwiek będzie nieposłuszny odmówił." (Przekazał al-Buchari (Eng. trans. 9/284/no.384))

Imâm az-Zuhrî (słynny tâbi'î, zmarł w 124H) powiedział, "Ludzie wiedzy którzy nas poprzedzili mawiali, 'Zbawienie leży w trzymaniu się Sunny.'" (Przekazał ad-Dârimî w Sunan (no.96))

Imâm Mâlik powiedział, "Sunnah jest jak arka Noego. Każdy kto na nią wsiądzie zostanie ocalony, a ktokolwiek odmówi zostanie zatopiony." (Przekazał Szeich ul-Islâm Ibn Taimiyyah w Madżmû' ul-fatâuâ, (4/57))

[3] `Umar, radiallâhu' anhu przekazał że Prorok powiedział, "Trzymaj się *Dżama`ah*, i wystrzegaj się rozłamów, gdyż Szatan jest u boku samotnej osoby, lecz jest bardziej oddalony od dwóch. Ktokolwiek pragnie środku Raju niechaj trzyma się *Dżama`ah*. Osoba którą cieszą jej dobre uczynki a złe powodują że czuje się źle jest wierząca." (Przekazał Ahmad (1/18); at-Tirmidhî (no. 2165); al-Hâkim (1/114); Szeich al-Albâni potwierdził że przekaz ten jest Sahih w as-Sahihah (no. 1116))

Anas, radiallâhu 'anhu, przekazał że Prorok powiedział, "Zaprawdę dzieci Izraela podzieliły się na siedemdziesiąt jeden sekt, a moja *Ummah* podzieli się na siedemdziesiąt dwie sekty, wszystkie z nich znajdą się w Ogniu oprócz jednej, którą jest *Dżama`ah*." (Przekazał Ibn Madżah (no. 3993); Szeich al-Albâni potwierdził że przekaz ten jest Sahih)

[4] Wspomnieć tutaj warto hadis przekazany przezIbn 'Abbâs, radiallâhu 'anhummâ, który powiedział, Wysłannik Allaha powiedział, "Ten kto widzi u swego władcy coś czego nie lubi, niech uzbroi się w cierpliwość, ponieważ ten kto oddala się od *Dżama`ah*, choćby na piędź, a następnie umrze, umrze śmiercią *Dżahiliyah*" oraz w innym przekazie, "wtedy zrzucił ze swego karku jarzmo Islamu." (Przekazał al-Buchari (trans. 9/145); Muslim i Ahmad; drugi przekaz od at-Tirmidhî (no. 2867) i Ahmad (4/130). Zobacz Sharh ul-'Aqidat-Tahâuiyyah (379-382), sprawdzone przez Nâsir ud-din al-Albânî)

[5] Co wiemy z hadisu od at-Tirmidhî (no. 2641), 'Abdullâh ibn 'Amr powiedział, Wysłannik Allaha powiedział: "To co stało się z Dziećmi Izraela, stanie się z moją Ummą, tak jak jeden but podobny jest do drugiego, do tego

czerpie, zbłądził i wprowadził innowację[6] a każda innowacja jest zbłąkaniem, każde zaś zbłąkanie i jej ludzie są w Ogniu.[7]

4: Wszelkie sprawy zostały jasno ustalone przez Sunn i Dżama`ah

`Umar ibn al-Khattâb, rahimahullaah, powiedział, "Nie ma wytłumaczenia dla osoby która błądzi myśląc że jest prowadzona. Ani też za porzucanie przewodnictwa myśląc, że jest ono zbłąkaniem, ponieważ sprawy zostały jasno ustalone, dowody dowiedzione[8] a wytłumaczenia odcięte."[9] Tak jest ponieważ Sunnah i Dżama`ah utrwaliły i ochroniły całość religii. Zostało to uświadomione ludziom, więc muszą oni się dostosować i naśladować.[10]

5: Właściwe zrozumienie religii

Nich Allah będzie dla ciebie Miłosierny. Wiedz że Religią jest to co nadeszło od Allaha, Błogosławionego, Najwyższego. Nie jest to czymś co zostało pozostawione dla intelektu ani ludzkich opinii. Wiedzą jest to co pochodzi od Allaha i Jego Wysłannika, więc nie naśladuj niczego co opiera się na twoich pożądaniach, odchodząc w ten sposób od Religii i pozostawiając Islam.

---

stopnia że jeżeli jeden z nich miałby stosunek ze swoją matką otwarcie, ktoś z mojej Ummy postąpił by tak samo. Dzieci Izraela podzieliły się na siedemdziesiąt dwie sekty a moja Umma podzieli się na siedemdziesiąt trzy sekty, wszystkie z nich są w Ogniu oprócz jednej sekty." Został spytany, "Którą jest tą jedyną, Wysłanniku Allaha?" Odpowiedział, "Ta do której należymy ja i moi Towarzysze." (Szeich al-Albânî uznał przekaz ten za Sahih)

6 Zostało autentycznie przekazane że Wysłannik Allaha powiedział, "Trzymajcie się mojej Sunny, oraz Sunny prawowiernych Kalifów po mnie. Trzymajcie się tego zębami trzonowymi i wystrzegajcie się nowych rzeczy, gdyż każda innowacja jest zbłąkaniem." (Przekazał Ahmad, Abu Daûd (eng. trans. 3/1294/no.4590); at-Tirmidhî (no. 2676); Ibn Madżah (no. 42); ad-Dârimî (no. 96); oraz Ibn Abî 'Âsim w as-Sunnah (no. 54). Szeich al-Albânî powiedział, "*Isnâd* tego przekazu jest sahih, przekazujący go są godni zaufania.")

7 Dżâbir, radiallâhu'anhu, przekazał że Prorok miał zwyczaj mówić w swych kazaniach, "...Najbardziej wiarygodna mowa to Księga Allaha. Najlepsza droga to droga Muhammada. Najgorsze rzeczy to nowości [w sprawach religii], a każda nowość to innowacja, każda zaś innowacja jest zbłąkaniem, a każde zbłąkanie jest w Ogniu." (Przekazał an-Nasâ'î (3/188). Uznane za sahih przez Szeicha al-Albânî w Sahih Sunan in-Nasâ'î (no. 1487))

Abu Shâmah (zmarł w 665H) powiedział, "Nakaz trzymania się *Dżama`ah* oznacza trzymanie się prawdy i tych którzy ją naśladują; nawet jeżeli tych którzy trzymają się prawdy jest niewielu a tych którzy jej są przeciwni jest wielu; ponieważ prawda jest tym według czego postępowała pierwsza *Dżam`ah* z czasów Proroka i jego Towarzyszy, radiallâhu 'anhum. Nie bierze się pod uwagę wielkiej liczby ludzi próżnych którzy po nich nastąpili." (Al-Bâ'ith 'alal-Bida'h łal-Hułâdith, str.19)

8 Al-'Irbâd ibn Sâriyah, radiallâhu'anhu, przekazał że Prorok powiedział, "... Zostawiłem wam jasne instrukcje, których noc jest jak dzień. Każdy kto od nich po mnie zboczy, zostanie zniszczony." (Przekazał Ahmad, Ibn Madżah (no. 43) oraz al-Hâkim. Potwierdzone jako sahih przez Szeicha al-Albânî w as-Sahîhah (no. 937))

9 Przekazał Ibn Battah w, al-lbântul-Kubrâ (no. 162) przez Auzâ'î do którego doszło że powiedział to 'Umar ibn al-Khattâb. Niemniej jednak szlak tego przekazu jest *munqati'* (rozłączony, brakuje w nim osób).

Al-Maruazî przekazał w as-Sunnah (no. 95) że `Umar ibn `Abdul-`Azîz powiedział, "Nie ma wytłumaczenia dla kogokolwiek, po (tym jak) Sunna (została ustanowiona), aby błądził w błędach myśląc że są one przewodnictwem."

10 `Abdullâh ibn Mas'ûd radiallâhu 'anhu, powiedział, "Naśladuj i nie wprowadzaj innowacji, gdyż to co ci zostało dane wystarcza, a każda innowacja jest zbłąkaniem." (Przekazał Abu Khaithamah w Kitâb Ul-`Ilm (no. 540), Szeich al-Albânî uznał przekaz ten za sahih)

Nie będą istniały wymówki, gdyż Wysłannik Allaha wytłumaczył Sunnę swojej wspólnocie, objaśnił ją swym Towarzyszom a oni są *Dżama`ah*, główną grupą (*as-Sauâd ul-A'dham*), a główną grupą jest prawda i jej stronnicy.[11]

Więc ten kto przeczy Towarzyszom Wysłannika Allaha, sal allahu alaihi ła sallam, w jakiejkolwiek kwestii Religii, ten popadł w niewiarę.[12]

6: Wszelka innowacja (w Religii) jest zbłąkaniem

Wiedz że ludzie nigdy nie wprowadzają innowacji, aby nie porzucić jej odpowiednika z Sunny.[13]
Więc wystrzegaj się nowo wymyślonych spraw, ponieważ każda nowo wymyślona sprawa jest innowacją, a każda innowacja jest zbłąkaniem, każde zaś zbłąkanie i jej ludzie są w Ogniu.

7: Wszystkie poważne innowacje i dewiacje zaczynają si jako małe i błahe

Wystrzegaj się małych innowacji, ponieważ rosną aż staja się ogromne.[14]

---

[11] lmâm Ahmad przekazał w Musnad (4/278), z hasan isnâd, narrację od Nu`mân ibn Bashîr, Abu Umâmah al-Bâhilî, radiallâhu 'anhu, powiedział, "Trzymaj się głównej grupy (*as-Sauâdul - a'dham*)", na co ktoś spytał, "Czym jest ta 'Główna Grupa'? Więc Abu Umâmah powiedział, 'Ten oto werset w Surah an-Nûr: **»...A jeśli się odwrócicie, to na nim ciąży tylko to, co na niego zostało nałożone, a na was ciąży to co na was zostało nałożone...«** (Sûrah an-Nûr, 24:54)"

Ibn Mas'ûd, radiallahu 'anhu, powiedział, "*Dżama`ah* jest tym co jest zgodne z prawdą, nawet jeżeli jest się samemu." (Przekazał Ibn 'Asaâir w Târîkh Dimashq, isnâd sahih jak stwierdził Szeich al-Albânî w al-Mishkât (1/61))

[12] Allah, Najwyższy, nie tylko przestrzegł nas przed przeciwstawianiem się Wysłannikowi, sal allahu alejhi ła sallam, lecz także przestrzegł nas przed podążaniem inną drogą niż drogą pierwszych Wiernych - Towarzyszy, radiallâhu 'anhum, wśród których zesłany został Qur'ân, i którzy nauczyli się go bezpośrednio od Wysłannika, sal allahu alejhi ła sallam. Allah, Najwyższy mówi co znaczy: **»A kto oddzieli się od Posłańca, mając jasną wiedzę o tym, jaka jest dla niego droga prosta, a postępuje inną drogą niż droga wiernych** [tj. Sahabah] **- to My obrócimy go ku temu, ku czemu on sam się zwrócił, i wystawimy go na spalenie w Gehennie. A jakże złe to miejsce przybycia!«** (Surah an-Nisâ', 4:115)

Tak więc ten kto całkowicie porzuca ich drogę, i zamiast niej podąża drogą Szatanów, tak jak ekstremalni Râfidî, Bâtinî i ekstremalni Sufî którzy czczą innych u boku Allaha, ten opuścił religię.

[13] Hassan ibn 'Atiyyah, rahimahullâh, powiedział, "Ludzie nigdy nie wprowadzają innowacji do swej religii, aby Allah nie odebrał jej odpowiednika z Sunny, i nie przywróci go im do Dnia Zmartwychwstania" (Przekazał ad-Dârimî, Szeich al-Albâni uznał przekaz ten za sahih w al-Mishkât (1/66/no.188))

[14] Doskonałym przykładem tego jak małe innowacje prowadzą osobę do popełniania poważnych innowacji jest narracja przekazana przez ad-Dârimî w Sunan (1/79):

> "`Amr ibn Salmah powiedział: Mieliśmy za zwyczaj siedzieć przy drzwiach `Abdullah ibn Mas`ûd przed modlitwą poranną. Jak wychodził szliśmy z nim do meczetu. (pewnego dnia) Abu Mûsa al-Ash`arî przyszedł do nas i powiedział, "Czy Abu `Abd ar-Rahmân już wyszedł?" Odpowiedzieliśmy, "Nie." Więc usiadł z nami i czekał (na Abu `Abdur-Rahmâna).
>
> Gdy wyszedł, wszyscy stanęliśmy obok niego. Abu Mûsa powiedział do niego, "O Abu `Abd ar-Rahmân! Przed chwilą widziałem coś w meczecie, co uważałem za złe, lecz wszelka chwała Allah'owi, nie widziałem nic jak tylko dobro." Spytał się, "Więc co to było?" (Abu Mâsa) odpowiedział, "Jeżeli dożyjesz, to ujrzysz to. Widziałem w meczecie ludzi siedzących w kręgach, czekających na modlitwę. W każdym kręgu mieli kamyki w rękach i (jeden z nich) mówił 'powtórzcie *Allâhu Akbar* sto razy.' I powtarzali sto

Miało to miejsce z każdą innowacją wprowadzoną w tej Ummie. Zaczęła się jako coś małego, nosząc podobieństwo prawdy, dlatego też ci którzy ją przyjęli zostali zwiedzieni, a później nie byli już w stanie jej pozostawić. Tak więc urosła i stała się religią którą naśladowali, i w ten sposób zboczyli z Drogi Prostej i opuścili Islam.[15]

8: Troska o wiedz i Religi

Niech Allah będzie dla ciebie miłosierny! Sprawdzaj ostrożnie mowę każdego, szczególnie w naszych czasach. Nie postępuj pochopnie i nie przyjmuj niczego zanim nie spytasz i nie przekonasz się: Czy którykolwiek z Towarzyszy Proroka o tym mówił, czy mówił o tym którykolwiek z uczonych? Jeżeli znajdziesz przekaz od nich dotyczący tej sprawy, trzymaj się niego, za nic zań nie wykraczaj[16] i niczemu nie dawaj nad nim pierwszeństwa, wpadając w ten sposób do Ognia.

9: Jak można zboczyć z drogi prostej

Odejść od drogi prostej można w dwa sposoby.

1. człowiek który odchodzi od drogi prostej pragnąc jedynie dobra, zatem jego błędów nie należy naśladować gdyż prowadzi to do zniszczenia.
2. człowiek który celowo przeciwstawia się prawdzie i postępuje sprzecznie z postępowaniem bogobojnych którzy go poprzedzili, w ten sposób błądzi, prowadzi innych na manowce, jest buntowniczym szatanem tej Ummy. Obowiązkiem tych którzy jego znają [jego błędną drogę, wiarę itp.] jest aby ostrzec innych ludzi przed nim, wytłumaczyć im jego pozycję tak aby nikt nie popadł w jego innowacje i nie został zrujnowany.

---

razy. Następnie mówił, 'powiedzcie *Lâ ilâha illallâh* sto razy.' Tak też mówili sto razy. Następnie mówił, 'powiedzcie *Subhânallâh* sto razy.' I mówili to sto razy."

(Ibn Mas`ûd) spytał, "Co im powiedziałeś?" (Abu Mûsa) odpowiedział, "Nic im nie powiedziałem, czekałem aby usłyszeć twój pogląd, lub co ogłosisz." (Ibn Mas`ûd) odpowiedział, "Powinieneś nakazać im aby wyliczyli złe uczynki które nabyli, i zapewnić ich, że ich dobre uczynki nie zostały by stracone!"

Następnie poszliśmy za nim (Ibn Mas`ûd'em) aż doszedł do jednego z tych kręgów, stanął i powiedział, "Co wy robicie?" Odpowiedzieli, "O Abu `Abd ar-Rahmân! Są to kamyki na których liczymy *takbîr*, *tahlîl* i *tasbîh*." Powiedział, "Policzcie wasze złe uczynki. Zapewniam was że żadne z waszych dobrych uczynków nie zostaną stracone. Biada wam, wspólnoto Muhammad`a! Jak szybko idziecie ku zniszczeniu! Oto Towarzysze waszego Proroka których jest wielu. Są tu jego (Proroka) ubrania które jeszcze nie są zniszczone, i jego miska jest cała. Na Tego Który w swym Ręku trzyma moją duszę! Albo podążacie za religią lepszą niż nauczana przez Muhammad'a, albo otwieracie wrota zbłąkania." Powiedzieli, "O Abu `Abd ar-Rahmân! Na Allah'a, pragniemy jedynie dobra." Odpowiedział, "Ilu jest takich którzy mają dobre zamiary lecz dobra nie osiągają. Zaprawdę Wysłannik Allaha powiedział nam 'Ludzie będą recytować Koran, lecz nie przejdzie on dalej niż ich gardła.' Na Allah'a! Nie wiem, być może większość z nich należą do was." Po czym ich opuścił.

Umar ibn Salmah (jeden z narratorów) powiedział: 'Widzieliśmy większość z tych ludzi wśród Khauaridż walczących przeciwko nam w dniu Nahrauân'" (Szeich Salîm al-Hilâlî uwierzytelnił ten przekaz w in al-Bid`ah (str. 26-29))

[15] Uczeni rozróżniają pomiędzy innowacjami które wykluczają człowieka z Islamu (*al-Bid`at ul-Mukaffirah*), a tymi które nie wykluczają. Nie należy więc rozumieć tego w sensie nie ograniczonym.

[16] Imâm al-Auzâ`î, rahimahullâh, powiedział, "Wiedza jest tym co pochodzi od Towarzyszy Muhammada, a to co nie pochodzi choćby od jednego z nich nie jest wiedzą." (Dżâmi 'Bayânil - 'Ilm, Ibn 'Abdul Barr (2/36))

10: Islam jest kompletny i wymaga jedynie podporządkowania si

Niech Allâh będzie dla ciebie Miłosierny! Wiedz że Islâm któregokolwiek z poddanych [muzułmanów] nie jest pełny do póki nie naśladuje, nie zaświadczy i nie podporządkuje się (prawdzie). Zatem każdy kto twierdzi że pozostało coś z Islâmu co nie zostało wystarczająco wytłumaczone przez Towarzyszy Wysłannika (sal allahu `alejhi ła sallam), fałszywie ich oskarżył, odłączył się od nich i źle się o nich mówi. Jest innowatorem, błądzi prowadząc innych na manowce, wprowadzając do Islâmu to co do niego nie należy.[17]

11: Nie istnieją analogie wzgl dem Sunny

Niech Allâh będzie dla ciebie Miłosierny! Wiedz że Sunnah nie jest kwestią otwartą dla analogii rozumowania przez przykłady, i nie podąża się w niej za pragnieniami. Należy jedynie potwierdzić przekazy które pochodzą od Wysłannika (sal allahu `alejhi ła sallam), nie pytając się jak, tłumacząc lub mówiąc: 'Dlaczego?' lub 'W jaki sposób?'

12:Kłótnie i debatowanie są zabronione

Debatowanie, argumentowanie i spieranie się są innowacjami które sieją wątpliwości w sercu, nawet jeżeli człowiek [poprzez dyskutowanie i spieranie się] dojdzie do prawdy i Sunny. [18]

13: Spekulacje temat Allâha są heretycką innowacją

Niech Allâh będzie dla ciebie Miłosierny!
Wiedz że spekulatywna mowa na temat naszego Pana, Najwyższego, jest rzeczą nowo wymyślona, jest innowacją i zbłąkaniem. Nic nie wolno mówić na temat naszego Pana prócz tego jak On, subhanahu ła ta`ala, opisał Siebie w Koranie i co Jego Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam) wytłumaczył swoim Towarzyszom. Zatem On, Wszechmogący jest Jeden:
»Nic nie jest to Niego podobne, On jest Wszech-słysz cy, Wszech-widz cy«
(Surah ash-Shûra, 42:11)

[17] Ibn Mas'ûd, radiallâhu 'anhu, opisał Towarzyszy Wysłannika mówiąc, "Allâh patrząc na serca swych poddanych uznał serce Muhammda jako najlepsze z serc, tak więc wybrał go dla Siebie i zesłał mu Objawienie. Następnie zajrzał do innych serc swych poddanych i uznał serca Towarzyszy Wysłannika jako najlepsze z pośród serc swych poddanych, więc uczynił ich pomocnikami Swojego Proroka, broniącymi Jego Religii. Tak więc to co [ci] Muzułmanie [o których mowa] uznają za dobre, jest u Allâha widziane jako dobre, a to co uznają za złe, jest widziane jako złe u Allâha." (Przekazał Imâm Ahmad w Musnad (1/379), Szeich al-Albânî uznał ten przekaz jako hasan w ad-Da'îfah(2/17).)

[18] Allâh powiedział co w przybliżeniu znaczy: **»O Znaki Allâha spieraj się tylko ci którzy nie wierz .«** (Surah Ghâfir, 40:4)

At-Tirmidhî przekazał hasan hadith od Abu Umâmah, który powiedział: "Wysłannik Allâha (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział, "Ludzie nigdy nie zbłądzili po tym jak zostali wyprowadzeni na drogę prostą, inaczej jak poprzez dysputy." Następnie Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam) recytował werset:**»Oni przytoczyli ci ten przykład tylko dla sprzeczki. Zaprawdę, oni s ludem skłonnym do sporu«** (Surah az-Zukhruf, 43:58)

Al-Adżurrî przekazał w ash-Sharî'ah (str.57), że pewien człowiek przyszedł do al-Hasan (al-Basrî) i powiedział, "O Abu Sa'îd! Pozwól mi podyskutować z tobą o Religii." Al-Hasan odpowiedział, "Jeżeli chodzi o mnie, to ja znam swoją religię, a jeżeli ty zagubiłeś swą religię to idź i jej odszukaj."

`Umar ibn `Abdul-`Azîz, rahimahullâh, powiedział, "Ktoś kto pozwala otworzyć swą religię dla dysput, często będzie się zmieniał." (Dżâmi' Bayânil 'Ilm (2/113))

14: Allâh jest Pierwszym i Ostatnim a Jego Wiedza otacza wszystko

Nasz Pan jest Pierwszym [początkiem] bez 'kiedy' i Ostatnim bez końca. On zna to co skryte i to co bardziej skryte. Wzniósł [*istaua*] się nad Swym *'Arsh* (Tronem) a Jego Wiedza jest w każdym miejscu i nie ma miejsca pozbawionego Jego Wiedzy.

15: Mowa Allaha i kwestionowanie Atrybutów

Nikt nie mówi na temat Atrybutów naszego Pana najbardziej wzniosłego, 'Dlaczego?', z wyjątkiem tych którzy wątpią w Allâha Błogosławionego Wywyższonego. Qur'ân jest mową Allâha, Jego Objawieniem i Światłem. Nie jest stworzony, gdyż Qur'ân pochodzi od Allâha, a to co pochodzi od Allâha nie jest stworzone. Mâlik ibn Anas, Ahmad ibn Hanbal oraz wcześniejsi i późniejsi uczeni utrzymywali takie zadanie i stwierdzili że dyskutowanie na ten temat jest niewiarą.[19]

16: Ujrzenie Allâha w życiu przyszłym

Trzeba wierzyć w ujrzenie Allâha w Dniu Zmartwychwstania. [Ludzie] Będą widzieli Allâha oczami swej głowy.[20] On [Allâh] rozliczy ich, i nikt nie będzie za Niego pośredniczył ani interpretował.[21]

17: Wiara w Mîzân

Trzeba wierzyć w *Mîzân* (wagę) w Dniu Zmartwychwstania, na której dobro i zło będzie ważone. Ma one dwie szale i język.[22]

---

[19] Qur'ân jest mową Allâha, a jest ona atrybutem Allaha. Wszelkie Atrybuty Allâha były z nim od wieczności.

Imâm Mâlik powiedział, "Qur'ân jest mową Allaha. Nie jest stworzony." (Przekazał al-Lâlikâ'î w Sharh Usûl I'tiqâd Ahl is-Sunnah (nr.414)).

Imâm Ahmad ibn Hanbal został spytany o osobę która twierdzi że Qur'ân został stworzony, na co odpowiedział, "(Jest) niewierzącym." (Pzrekazał al-Lâlikâ'î w Sharh Usûl I'tiqâd Ahl is-Sunnah (no.449)).

[20] Allâh powiedział co znaczy: **»Niektóre twarze, tego Dnia, jaśniej ce ku swemu Panu spogl dać będ .«** (Surah al-Qiyâmah 75:22-23)

Shuaib przekazał że Wysłannik Allâha powiedział, "Gdy ludzie raju wchodzić będą do Raju, Allâh Błogosławiony i Wywyższony powie, 'Czy pragniecie jeszcze czegoś dodatkowego czym mogę was obdarzyć?' Odpowiedzą 'Czyż nie rozjaśniłeś naszych twarzy? Czyż nie wprowadziłeś nas do Raju i wyratowałeś od Ognia?' Więc [Allâh] usunie zasłonę, i nic nie zostanie im dane co byłoby im bardziej ukochane niż spoglądanie na swego Pana, Wzniosłego Błogosławionego." (Przekazał Muslim (eng. trans. 1/114/no. 347) i inni).

Hanbal powiedział: Rozmawiałem z Abu 'Abdullâh, [czyli z Imamem Ahmad ibn Hanbal] o ujrzeniu Allâha (*ar-Ru'yah*). Odpowiedział, "Istnieją autentyczne przekazy. Wierzymy (*Imân*) w nie i potwierdzamy je. Wierzymy i potwierdzamy wszystko co przekazał Prorok (sal allahu `alejhi ła sallam) mające autentyczny łańcuch tradentów." (przekazał al-Lâlikâ'î w Sharh Usûl I'tiqâd Ahl is-Sunnah (nr.889))

[21] 'Adiyy ibn Hâtim przekazał że Prorok (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział, "Allâh przemawiał będzie do każdej osoby w Dniu Zmartwychwstania, i nie będzie pomiędzy nimi żadnego interpretera." (przekazał Bucharî (eng. trans. 8/358/nr.547), Ahmad i at-Tirmidhî)

[22] Allâh Najwyższy powiedział co znaczy: **»Wtedy ten, którego szalki** (dobrych uczynków) **będ ciężkie, zazna życia przyjemnego; a ten; którego szalki** (dobrych uczynków) **będ lekkie, pogrąży się w głębi Czeluści.«** (Surah al-Qâri'ah 101:6-7)

18: Wiara w kar w grobie

Trzeba wierzyć w karę w grobie i [aniołów] *Munkar* i *Nakîr*.[23]

Abu Hurairah, radiallâhu 'anhu, przekazał że Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział, "Dwa słowa są najbardziej ukochane Najbardziej Miłosiernemu, lekkie na języku, lecz ciężko ważące na wadze: *Subhânallahi ła bihamdihi* oraz *Subhânallahil 'Adhîm*." (Przekazał Buchari (eng. trans. 9/489-490/no.652)

`Abdullah ibn 'Amr ibn al 'Âs powiedział: Słyszałem jak Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział, "Przed Dniem Zmartwychwstania człowiek z mojej Ummy zostanie [postawiony przed Allahem] i dziewięćdziesiąt dziewięć rulonów zostanie przed nim rozwiniętych. Każdy z nich tak długi jak daleko sięga wzrok. Następnie [Allâh] powie do niego, 'Czy zaprzeczasz czemukolwiek z tego [co tu jest przedstawione]? Czy moi czujni skrybowie byli niesprawiedliwi względem ciebie?' Odpowie 'Nie mój Panie!' [Allâh] powie, 'Czy masz jakiekolwiek usprawiedliwienie (lub dobre uczynki)? Człowiek odpowie 'Nie mój Panie!' [Allâh] powie do niego, 'Jednak posiadasz dobry uczynek u Nas*, i nie zostaniesz pokrzywdzony tego dnia.'

I przyniesiony zostanie pergamin zawierający [świadectwo tego człowieka] Świadczę że nikt nie jest warty czci prócz Allâha, i świadczę że Muhammad jest Jego poddanym i Wysłannikiem.' Allâh powie, 'Bądź świadkiem odważenia.' Człowiek odpowie, 'Mój Panie! Czym jest ten pergamin w porównaniu z tymi ogromnymi rulonami?' Allâh powie 'Zaprawdę nie doznasz krzywdy.' I rulony te umieszczone zostaną na jednej szali, a pergamin na drugiej szali. I rulony te okażą się lżejsze, a pergamin cięższy. Nic nie waży ciężej niż imię Allâha." (Przekazał Ahmad, at-Tirmidhî i Ibn Mâdżah. Szeich al-Albânî uznał ten przekaz za sahih w Sahih Sunan at-Tirmidhî).

*[Jest to arabska liczba pojedyncza opisująca majestat Allâha.]

[23] Wiara (*Imân*) w karę w grobie jest jednomyślnie potwierdzona (*idżmâ'*) przez *Ahl-us-Sunnah ład-Dżamâ`ah*, co przekazał Abul-Hasan al-Ash'arî (Risâlah ilâ Ahlith-Thaghr, str.279), a przeczą temu jedynie *Khauâridż* i niektórzy z *Mu'tazilah*.

Allah, Najchwalebniejszy mówi co znaczy,**»Przed ogień będ wystawieni rano i wieczór; a w Dniu, kiedy nadejdzie Godzina:** (obwieszczone zostanie aniołom) **"Wprowadźcie ród Faraona na najstraszniejsz karę!"«** (Surah Ghâfir, 40:46)

Ibn Abbas powiedział, "Wysłannik Allâha przechodził obok dwóch grobów i powiedział, 'Zaprawdę są oni karani, lecz nie są karani za nic wielkiego.' Następnie powiedział, 'Jednak, jeden z nich nie dbał o to aby nie splamić się swym moczem; drugi zaś chodził i opowiadał opowieści (aby spowodować nienawiść między ludźmi)...'"(Przekazał Buchari (eng. trans. 1/141/no.215); Ahmad oraz autorzy czterech Sunan)

Abu Hurairah przekazał że Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział, "Gdy nieboszczyk chowany jest w grobie, dwaj czarni aniołowie o niebieskich oczach do niego przychodzą. Jeden z nich zwany jest *al-Munkar* drugi zwany jest *an-Nakîr* i mówią..." (Przekazał at-Tirmidhî, uznany jako hasan przez Szeicha al-Albânî w Sahih al-Dżâm`i)

Istnieje wiele hadisów na temat kary w grobie. Al-Baihaqî napisał całe opracowanie na ten temat zwane '*Ithbât `Adhâb al-Qabr*', gdzie zawarte jest ponad 240 przekazów.

Imam ash-Shâfi`î (zm. 204H) powiedział, "Kara w grobie jest prawdą, wypytywanie nieboszczyków [przez anioły] jest prawdą, Zmartwychwstanie jest prawdą, Dzień Sądu Ostatecznego jest prawdą, Raj i Ogień są prawdą. Cokolwiek zostało przekazane w Sunnie i wspomniane przez uczonych i ich stronników w ziemiach muzułmanów jest prawdą." (Przekazał al-Baihaqî w '*Manâqib ash-Shâfi`î*' (1/415)).

Imâm Ahmad ibn Hanbal (zm. 241H) powiedział, "Zasady Sunny według nas są następujące: trzymanie się tego czego trzymali się towarzysze Wysłannika Allâha i naśladowanie ich [...] wiara w karę w grobie oraz że ta Ummah będzie poddana próbie w swych grobach i spytana zostanie o wiarę i Islam, kto jest ich Panem i kto jest ich Prorokiem. *Munkar* i *Nakîr* przyjdą do nich tak jak Allâh tego pragnie i jakkolwiek Allâh zechce." (*Usûl us-Sunnah*)

Imâm Ahmad powiedział także, "Kara w grobie jest prawdą. Przeczą jej jedynie zbłąkani i zwiedzieni prowadząc innych na manowce ."(Przekazał Ibn Abî Ya'lâ w '*Tabaqâtul-Hanâbilah*' (1/174))

19: Wiara w Haud Wysłannika

Wiara w *Haud* (staw) Wysłannika Allâha. Każdy Prorok obdarzony został stawem, z wyjątkiem Sâlih (alaihis-salaam) ponieważ jego stawem było wymię jego wielbłądzicy.[24]

20: Wiara intercesj Wysłannika

Trzeba wierzyć (*imân*) w *Shafâ'ah* (wstawiennictwo) Wysłannika Allâha (sal allahu `alejhi ła sallam) w Dniu Zmartwychwstania, za ludzi winnych grzechów, tych na *sirat* [moście nad piekłem], oraz aby [Allâh] zezwolił im opuścić Piekło. Istnieje *Shafâ'ah* dla każdego Proroka, podobnie jak dla ich szczerych i prawdziwych stronników, męczenników oraz osób bogobojnych. Następnie Allâh [także] szczodrze obdarzy swą Łaską kogokolwiek zechce i ludzie ci zostaną wyciągnięci z Ognia, po tym jak zostali spaleni i pozostał z nich węgiel.[25]

---

[24] Tłumacz at-Tahâuiyyah powiedział, "Hadisy przekazane na temat stawu osiągają poziom *mutauâtir*, przekazane zostały przez więcej niż trzydziestu Towarzyszy."

Anas ibn Mâlik (radiallâhu anhu) przekazał, że Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział, "Wielkość mego stawu jest taka jak między Jerozolimą i San'â w Jemenie, a filiżanek jest tyle ile gwiazd na niebie." (Przekazał al-Bucharî (eng. trans. 8/380/no.582), Ahmad i at-Tirmidhî)

Samurah przekazał, że Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział, "Każdy Prorok będzie miał staw. Rywalizują ze sobą o liczbę ludzi która do nich przyjdzie. Mam nadzieję, że Allâh obdarzy mnie dużą liczbą." (Przekazał at-Tirmidhî i inni. Szeich al-Albânî uznał za sahih w as-Sahihah (no.1589))

Jeśli zaś chodzi o Proroka Sâlih i wyjątek tutaj podany, to przekazy które o tym mówią nie są autentyczne.

[25] Długi hadith o *Shafâ'ah* przekazany został przez al-Buchari (eng. trans., vol. 6, no. 236) i Muslim (eng. trans., vol. 1, pp.122-135).

Szeich `Abdul-Azîz ibn Bâz powiedział: "*Shafâ'ah* które będą miały miejsce w Dniu Zmartwychwstania to sześć, dobrze znanych opartych na dowodach Szari`ah. Trzy [pierwsze] z nich są szczególne dla Proroka (Muhammada). Tych sześć to:

1. Główna *Shafâ'ah*, którą jest aby rozpoczął się sąd dla tych którzy nań zostali zebrani;
2. *Shafâ'ah* dla Ludzi Raju aby do niego weszli;
3. *Shafâ'ah* [Proroka Muhammada] aby kara została złagodzona dla jego wujka, Abu Tâlib, aby umieszczony został w płytkiej części Piekła. Ten rodzaj mediacji jest szczególny dla Proroka względem jego wujka Abu Tâlib. Dla innych nie-wierzących nie istnieje mediacja. Allâh mówi [co znaczy]:**»I nie pomoże im wstawiennictwo wstawiaj cych się.«** (Surah al-Mudathir, 74:48);
4. *Shafâ'ah* za niektórych którzy zasługują na Piekło, aby do niego nie weszli;
5. *Shafâ'ah* za tych którzy znaleźli się w Piekle aby z niego wyszli;
6. Jego *Shafâ'ah* aby ludzie Raju wywyższeni zostali w swych rangach. Ten ostatni rodzaj *Shafâ'ah* jest ogólny dla Proroka [Muhammada] i innych Proroków, ludzi bogobojnych, aniołów oraz dla dzieci które zmarły gdy były małe.

Shafâ'ah obejmuje jedynie ludzi którzy trzymali się *Tauhîdu* (czci Jedynego Boga). Jeżeli chodzi o grzesznych ludzi *Tauhîdu* którzy wejdą do piekła, to nie pozostaną w nim, lecz będą z niego wydobyci po tym jak zostali oczyszczeni. Potwierdzone zostało w Sahih od Proroka że grzeszni z nich umrą w piekle, i wydobyci zostaną jako węgiel. Następnie odrosną na nowo (w Raju) na brzegu rzeki." (Sharh ul-Aqîdah al-Wâsitiyyah, str.73)

[przyp. tłum. (Abu Anas)]
Muhammad bin Dżamîl Zînû powiedział:

> "Niektórzy ludzie popadli w skrajność wierząc, że Allâh nie przyjmie ich uczynków, jeżeli się do Niego nie zwrócą inaczej jak poprzez Wysłannika (sal allahu `alejhi ła sallam) lub innych Proroków i bogobojnych. Allâh jest dalece Wywyższony ponad to co o Nim mówią. Opisują Allâha - przed czym szukamy u Niego schronienia - w sposób jaki On nie akceptuje być opisywany. Jedynie gnębiący królowie tego świata umieszczają barierę pomiędzy sobą a innymi, tak że nikt nie może się do nich zbliżyć ani prosić ich o nic inaczej, jak poprzez ich osobistych mediatorów.

21: Wiara w Most nad Piekłem

Trzeba wierzyć w Most nad Piekłem. Most chwyta kogokolwiek Allâh zezwoli aby schwytał, zezwala przejść komukolwiek Allâh zezwoli, i spada z niego do piekła ktokolwiek Allâh zezwoli by spadł. Ludzie poprzedzeni są światłem w zależności od poziomu ich wiary.[26]

22: Wiara w Proroków i Aniołów

Trzeba wierzyć (*imân*) w Proroków i Aniołów.[27]

23: Wiara że Raj i Ogień są prawdą i że już zostały stworzone

Trzeba wierzyć że Raj jest prawdziwy i rzeczywisty, i że Ogień jest prawdziwy i rzeczywisty i zostały już stworzone[28]. Raj znajduje się w siódmych Niebiosach. Jego sufitem jest *`Arsh*

Gdzie znajduje się ich wiara w porównaniu do tego co Allâh objawił [co znaczy]:**»A kiedy zapytaj ciebie Moi poddani o Mnie, to zaprawdę, Ja jestem bliski [przez Wszechwiedzę]! Odpowiadam na wezwanie każdego wzywaj cego, kiedy Mnie wzywa; niech więc będ Mi posłuszni i niech we Mnie wierz , aby poszli drog prawości!«** (Surah al-Baqarah, 2:186)

Ten szlachetny werset informuje nas, że jedynym pośrednikiem umożliwiającym zbliżenie się do Allâha Wzniosłego, jest właściwa i pewna wiara (*imân*) w Niego, a następnie czczenie tylko i wyłącznie Jego w sposób który nam nakazał. W wersecie tym prawe uczynki umieszczone zostały ponad wiarę (*imân*), aby uświadomić ludziom znaczenie właściwych i bogobojnych uczynków, i że są one obowiązkowym warunkiem dla uzyskania powodzenia u Allâha i wejścia do Jego Raju.

Allâh wspomniał o *Wasîlah* (sposób przybliżenia się do Niego) w Koranie, opisując go jako akty posłuszeństwa. One są pośrednikiem u Allâha, którym cię do Niego przybliży, otworzy dla ciebie wrota Jego Miłosierdzia i wpuści cię do Jego Raju. **»O wy, którzy wierzycie! Spełniajcie wasze obowi zki względem Allaha i bójcie się Go. Poszukujcie sposobu aby zbliżyć się do Niego, i walczcie usilnie na Jego drodze! Być może, wy będziecie szczęśliwi!«** (Surah al-Mâ'idah, 5:35)

Allâh wykpił beztroskich ignorantów, którzy za pośredników wzięli sobie Jego bogobojnych poddanych, podczas gdy oni sami potrzebują *Wasîlah*. A posłuszeństwo jest tym co przybliży ich do Niego. Nie istnieją inne ścieżki które przybliżą ich do Allâha. Żadna inna droga nie przybliży nikogo do Allâha, o czym Allâh mówi co znaczy:**»Ci, których oni wzywaj , sami poszukuj sposobu przybliżenia się do ich Pana; maj oni nadzieję na Jego miłosierdzie i obawiaj się Jego kary. Zaprawdę, kary twego Pana należy się strzec!«** (Surah al-Isrâ, 17:57)

Smutne jest zatem, że ludzie ci zaniedbując prawe uczynki i grzesząc, skuszeni zostali aby polegać na tego typu pośrednikach. W błąd popadli ci Muzułmanie którzy zapomnieli, lub przez swą ignorancję nie wiedzą, że Allâh powiedział do Swojego Wysłannika (sal allahu `alejhi ła sallam) który jest przywódcą wszystkich dzieci Âdama:**»Powiedz: "Ja nie władam dla samego siebie ani korzyści , ani szkod "«** (Surah al-A'râf, 7:188)

Jak również to co Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział do swojej ukochanej córki: "Fatymo!... w niczym nie mogę wpłynąć na twoją korzyść u Allâha.", i gdy powiedział: "Gdy człowiek umiera, jego uczynki kończą się z wyjątkiem trzech: nieustanna jałmużna, wiedza którą przekazał oraz dziecko które za niego się modli." ('Intermediation Between Allâh and the Creation', w przypisie do Al-Wâsitah Ibn Taimiyyah)

[26] Allâh powiedział co znaczy:**»Nie ma wśród was takiego, kto by nie miał nad nim** (piekłem) **przejść. To jest rozstrzygaj ce postanowienie twojego Pana! Następnie My uratujemy tych, którzy byli bogobojni, a niesprawiedliwych pozostawimy tam na kolanach.«** (Surah Mariam, 19:71-72)

[27] Allâh objawił co znaczy:**»Posłaniec i ludzie wierz cy uwierzyli w to, co im zostało zesłane od ich Pana. Wszyscy uwierzyli w Allâha i w Jego aniołów, w Jego Księgi i w Jego posłańców.** (Mówią) **My nie czynimy różnicy między żadnym z Jego posłańców!«** (Surah al-Baqarah, 2:285)

[28] Hadith o *Isrâ* i *Mi'radż* ukazuje iż Raj i Ogień obecnie istnieją. Hadith ten znajduje się w Sahih al-Buchari (eng. trans., vol.5, no.227) i Sahih Muslim (eng. trans., vol.1, no.309-322). Raf'ul-Astâr autorstwa al-Amîr as-San'ânî jest

(Tron Allâha). Ogień znajduje się poniżej siódmej i najniższej ziemi. Raj i Piekło zostały już stworzone. Allâh Najchwalebniejszy znał liczbę mieszkańców Raju i tych którzy do niego wejdą, i [znał] liczbę mieszkańców Ognia i tych którzy doń wejdą. Żadne z nich nigdy nie dobiegnie końca; będą istniały na wieczność.

24: Adam był w Raju

Adam (alaihis salâm) był obecny w wiecznym i stworzonym Raju, lecz został z niego usunięty po tym jak był nieposłuszny względem Allâha Wywyższonego Błogosławionego.[29]

25: Wiara w Masîh-ud-Dadżdżal

Trzeba wierzyć w *Masîh-ud-Dadżdżal* (antychrysta).[30]

---

doskonałą książką która ten temat szczegółowo omawia, i obala błędne pojęcie tych którzy twierdzą że Ogień dobiegnie końca.

[29] [przyp. tłum. (Abu Anas)]
Allâh objawił co znaczy, **»Wtedy szatan spowodował, że obsunęli się** [z Raju]**, i wyprowadził ich z tego stanu, w którym się znajdowali. I powiedzieliśmy im: "Idźcie wszyscy precz! Będziecie wrogami jedni dla drugich! Ziemia będzie waszym miejscem pobytu, i używanie do pewnego czasu." Wtedy otrzymał Adam od swojego Pana pewne słowa* i On przebaczył mu** (przyjął jego skruchę)**. Albowiem On jest Przebaczaj cy, Litościwy!«** (Surah al-Baqarah, 2:36-37)

> *[Słowami tymi były, **»"Panie nasz! Uczyniliśmy niesprawiedliwość samym sobie. I jeśli Ty nam nie przebaczysz, i jeśli nie okażesz nam Swego miłosierdzia, to zapewne będziemy wśród stratnych!"«** (Surah al-`Araf, 7:23) (Tafsîr ibn Kathîr, al-Baqarah, 37)]

W Islamie nie istnieje koncepcja grzechu pierworodnego, ponieważ Allâh przyjął skruchę Adama. Potomstwo Adama nie zostało zatem obarczone winą za grzech ich ojca, lecz każde dziecko rodzi się z *Fitrah*. Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział, "Każde dziecko rodzi się w stanie *fitrah* [czystej naturalnej wiary w Allaha]..." (Sahih Buchari (eng. trans., vol. 6, no. 298) i Muslim (book 033, no.6423))

Szeich Nâsir-ud-Dîn al Albâni powiedział, "Ibnul-Athîr powiedział w an-Nihâyah (3/457): "*Al-Fitr*: znaczy początek i tworzenie, natomiast *al-Fitrah* to warunki, które z niego wypływają. Znaczeniem tego jest stwierdzenie, że rodzaj ludzki powstał, posiadając pewną naturalną cechę, która polega na gotowości przyjęcia prawdziwej Religii. Tak więc jeśli człowiek zostałby pozostawiony samemu sobie, to trwałby w tym (praktykował by ć Religię). Jednak w przypadku tych, którzy odchodzą z tej drogi dzieje się tak z powodu słabości ludzkiej i ślepego podążania za innymi".

Al-Hâfidh Ibn Hadżar powiedział w al-Fath (3/248): "Ludzie różnią się co znaczenia słowa *al-Fitrah*, ale najczęściej uważa się, że odnosi się ono do religii Islamu. Ibn `Abdul-Barr stwierdził: To właśnie było najbardziej rozpowszechnioną mądrością pośród Salaf, również uczeni tafsîr zgadzają się, że właśnie takie było znaczenie tego stwierdzenia o Allachu - Najwyższym - **»Fitrah Allacha, z której powstał gatunek ludzki«** (Surah ar-Rûm, 30:30) to islam." (Cytowane za Tahdhîrus-Sâdżid min Ittikhâdhil-Qubûri Masâdżid, str. 101-106)

[30] Z pośród wielu hadisów które przekazane zostały o *Dadżdżalu*, jest to co przekazał imâm Buchari w swej kolekcji Sahih (eng. trans., vol.9, no.245) od Anasa (radiallâhu anhu), że Prorok (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział, "Każdy prorok który został zesłany przestrzegał swój naród przed jednookim kłamcą (*Dadżdżalem*). Wystrzegajcie się! Jest ślepy na jedno oko, a wasz Pan taki nie jest. Między jego oczami napisane będzie: '*Kâfir*' [niewierzący]."

26: Wiara w zstąpienie Jezusa syna Marii

Trzeba wierzyć w zstąpienie Jezusa syna Marii (`Isâ ibn Mariyam, alejhi salaam). Zstąpi, zabije Dadżdżala, ożeni się i modlił się będzie za Imamem Muzułmanów, który będzie z rodziny Muhammada, umrze i zostanie pochowany przez Muzułmanów.[31]

27: Imân (wiara) składa si z mowy, uczynków i wiary.

Trzeba wierzyć że Imân (wiara) składa się z mowy, uczynków i wiary. [Imân] wzrasta i maleje. Wzrasta tak jak Allâh zechce, i może zmniejszyć się do tego stopnia że nic z niej nie zostaje.[32]

28: Najlepsi z pośród Sahabah

Najlepsi z tej Ummy, po odejściu jej Proroka (sal allahu `alejhi ła sallam), to Abu Bakr, następnie `Umar, i następnie `Uthmân. Zostało to przekazane od Ibn `Umar, który powiedział, "Gdy Wysłannik Allâha był wśród nas mówiliśmy, 'Najlepsi ludzie po Wysłanniku Allâha to Abu Bakr, następnie `Umar, następnie `Uthmân.' Prorok słyszał o tym i tego nie krytykował."[33]

Najlepsi z ludzi po nich to `Alî, Talhah, az-Zubayr, S`ad ibn Abî Waqqâs, Sa`îd ibn Zayd, `Abdur-Rahmân ibn 'Auf i Abu `Ubaidah `Âmir ibn al-Dżarrah. Każdy z nich dogodny był aby [objąć stanowisko] Khalifah.

Najlepsi z ludzi po nich, to (pozostali) Towarzysze Wysłannika Allâha, pierwsza generacja wśród których został zesłany, pierwsi Muhâdżirûn i Ansâr, ci którzy modlili się w kierunku obu *qiblah*.

Najlepsi z ludzi po nich to ci którzy towarzyszyli Wysłannikowi Allâha przez dzień, miesiąc, rok czy też więcej lub mniej. Prosimy Allâha aby obdarzył ich Miłosierdziem. Wspominamy

---

[31] Wszystko to zostało potwierdzone w autentycznych hadisach. Wiele z nich przytoczył al-Hâfidh ibn Kathîr w swym tafsirze wersetu 159 Sury an-Nisâ'. Zobacz także Sahih Buchari (eng. trans., vol.4, nos. 657, 658) i Sahih Muslim (eng. trans., vol.4, nos. 6924, 7023).

[32] Al-Lâlikâ'î przekazał w Sharh Usûl I'tiqâd Ahlis-Sunnah (5/958/no.1737), że `Abd ar-Razzâq (as-San'ânî) powiedział: "Spotkałem siedemdziesięciu Szeichów, wśród nich Ma'mar, al-Auzâ'î, ath-Thaurî, al-Walîd ibn Muhammad al-Qurâshî, Yazîd ibn as-Sâ'ib, Hammâd ibn Salamah, Hammâd ibn Zayd, Sufyân ibn 'Uyainah, Shu'ayb ibn Harb, Wakî' ibn al-Dżarrah, Mâlik ibn Anas, Ibn Abî Laylâ, Isma'îl ibn 'Ayyâsh, al-Walîd ibn Muslim i innych których nie tu wymieniłem, wszyscy z nich mówili: Wiara jest mową i postępowaniem, wzrasta i maleje."

`Abdullah ibn Ahmad przekazał w as-Sunnah (no.612), mój ojciec przekazał, Abu Salamah al-Khuzâ'î przekazał nam mówiąc: "Mâlik, Sharîk, Abu Bakr ibn 'Ayyâsh, 'Abdul-'Azîz ibn Abî Salamah, Hammâd ibn Salamah and Hammâd ibn Zayd powiedzieli, 'Wiara jest przekonaniem, oświadczeniem i uczynkiem.'"

Al-Lâlikâ'î przekazał (5/959/no.1740) że 'Uqbah ibn 'Alqamah powiedział: "Spytałem al-Auzâ'î o Imân: 'Czy może wzrosnąć?' Odpowiedział, 'Tak, wzrasta aż staje się jak góry.' Spytałem, 'Czy może się zmniejszyć?' Odpowiedział, 'Tak, aż do stopnia gdzie nic z niej nie pozostaje.'"

Wśród wersetów które uczeni cytują jako dowód na to iż wiara wzrasta są: **»...lecz to pomnożyło tylko ich wiarę...«** (Surah Âli-'Imrân, 3: 173), **»...aby pomnożyć wiarę wraz z ich wiar ...«** (Surah al-Fath, 48:4) oraz **»...Jeśli chodzi o tych, którzy uwierzyli, to ona powiększyła wiarę...«** (Surah at-Taubah, 9:124).

[33] Przekazane zostało przez al-Buchari (5/6/no.7), Ahmad w Fadâilus-Sahâbah (no.570) i as-Sunnah autorstwa `Abdullah ibn Ahmad (str. 574-578).

ich zalety, przemilczamy jakiekolwiek błędy które popełnili, i nie mówimy o żadnym z nich inaczej jak życzliwie, gdyż Wysłannik Allâha powiedział, "Gdy wspominani są moi towarzysze to powstrzymaj się,"[34] Sufyân ibn `Uyainah[35] powiedział, "Ten kto powie choć słowo przeciwko Towarzyszom Wysłannika Allâha jest innowatorem."[36]

29: Posłuszeństwo wzgl dem władców w tym co Allâh kocha

Należy być posłusznym względem władców w tym co Allâh kocha. Każdy kto staję się Khalifem za zgodą ludzi i są oni z niego zadowoleni, ten jest 'Władcą Wiernych' (*Amîr ul-Mu'minîn*).

30: Zabronione jest sp dzić choćby noc myśląc że nie ma Imâma

Dlatego też nie jest nikomu dozwolone aby spędził choć jedną noc myśląc że nie ma nad sobą Imâma (władcy), czy [Imâm ten] jest bogobojny czy grzeszny.

31: Modlitwa, dżihâd i hadż wykonywane są z władcami.

Hadż i *dżihâd* wykonywane są pod jego przywództwem. Modlitwa *Dżum`uah* jest za nimi (grzesznymi władcami) dozwolona, a po niej należy wykonać sześć *rak'ah* modlitwy w jednostkach po dwie *rak'ah*. Jest to opinia Ahmada ibn Hanbal[37].

32: Khalifat pozostanie wśród Quraysh do zstąpienia Jezusa syna Marii

Khalifat pozostanie wśród Quraysh do zstąpienia Jezusa syna Marii (`Isâ ibn Mariyam, alejhi salaam).[38]

---

34 Sahih: przekazał at-Tabarânî od Ibn Mas'ûd, od Proroka. Zobacz "SilsilatulAhâdîth as-Sahîhah (no.34) autorstwa Szeicha al-Albânî.

35 Szeich ul-Islâm, Sufyân ibn 'Uyainah był Tâbi'ut-Tâbi'în (trzecia generacja muzułmanów). Urodził się w 107H, w Mekce i zmarł w 198H.

36 W wersji drukowanej, po słowach Sufyâna, znajdujemy także: >Prorok powiedział, "Moi towarzysze są jak gwiazdy; któregokolwiek z nich będziesz naśladował, prowadzony będziesz drogą prostą."< Ten przekaz jest jednak zmyślony (*maudu'*), co potwierdził Ibn Kathîr (w "Tuhfat-ut-Tâlib", str. 165-166), al-´Irâqî (w Takhrîdż Ahâdîth-il-Minhâdż", str. 81-86) al-Bazzâr, Ibn Hazm, i Ibn Hadżar. Zobacz także Silsilatul-Ahâdîth ad-Da'îfah (no.58) oraz "The Prophet's Prayer Described"(str.94-96), autorstwa Szeicha al-Albânî.

37 `Abdullâh ibn Ahmad ibn Hanbal przekazał w swym Masâil (no.446): "Spytałem mojego ojca ile *rak'ah* należy wykonywać po *Dżum`uah*. Odpowiedział, 'Jeśli chcesz, módl się cztery (*rak'ah*) a jeśli chcesz, módl się cześć, [w jednostkach] po dwa [*rak'ah*]; tak wolę, lecz jeśli modlisz się cztery, to nie ma w tym nic złego'."

Abu Daûd także przekazał w swym Masâil (str. 59): "Słyszałem jak Ahmad powiedział, '(Odnośnie) modlitwy po *Dżum`uah*, jeśli ktoś wykonuje cztery, dobrze. Jeśli ktoś wykonuje dwie, dobrze, i jeśli ktoś wykonuje cześć, dobrze'."

Zobacz także "Tabaqât-ul-Hanâbilah" (1/42, 241, 294, 311, 329 i 342)

38 Mu'âłiyah przekazał że Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam) Allâh powiedział: "Kwestia (Khalifatu) pozostanie wśród Quraysh, a każdy kto zbuntuje się przeciwko nim, Allâh rzuci go na twarz, tak długo jak utwierdzać będą religię (Islamu)." (Przekazał Buchari (eng. trans. 9/89/253).

33: Każdy kto buntuje si przeciwko muzułmańskiemu władcy należy do Khauaridż

Każdy kto buntuje się przeciwko muzułmańskiemu władcy należy do Khauaridż[39], wzniósł bunt wśród muzułmanów, zaprzeczył narracjom i umiera śmiercią jak za dni ignorancji (*Dżâhiliyyah*).[40]

34: Nie jest dozwolone aby walczyć przeciwko władcy, ani si przeciwko niemu buntować, nawet jeżeli jest gn bicielem

Nie jest dozwolone walczyć przeciwko władcy, ani się przeciwko niemu buntować, nawet jeśli gnębi. Jest tak ponieważ Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział do Abu Dharr al-Ghifârî, "Bądź cierpliwy, nawet jeśli [władcą] byłby niewolnik z Abisynii"[41], i powiedział do Ansâr, "Bądźcie cierpliwi, do czasu gdy spotkacie mnie przy stawie (*Haud*)."[42] W sunnie nie istnieje walka przeciwko władcy, i powoduje to zniszczenie religii oraz spraw świeckich.[43]

35: Dozwolone jest walczenie przeciwko Khauaridż jeżeli zaatakują muzułmanów

Dozwolone jest walczenie przeciwko Khauaridż jeśli napadną na osobę, majątek lub rodziny Muzułmanów,[44] jednak jeśli zaprzestaną i uciekną, to nie wolno udawać się w pogoń z nimi, ich rannych nie wolno zabijać, nie wolno ich podjudzać, ich jeńców nie wolno zabijać, a tych którzy uciekają nie wolno gonić.

---

[39] *Khauaridż* jest grupą która pojawiła się za panowania `Aliego (radiallâhu anhu). Odłączyli się od jego armii wprowadzając wielce poważną innowację Takfîru (uznając Muzułmanów, władców i podwładnych, którzy według nich winni byli wielkich grzechów, za niewiernych). Prorok przestrzegł nas przed nimi w wielu autentycznych hadisach, jak np. "*Khauaridż* są psami Ognia." (Sahih, przekazał Ahmad).

Poinformował nas także że będą się pojawiać aż do końca świata, "Pojawi się grupa recytująca Qur'ân, lecz nie wydobędzie się poza ich gardła. Za każdym razem jak pojawi się [taka] grupa, należy się od niej odciąć (lub odciąć ją), aż [w końcu] pojawi się wśród nich *Dadżdżal*." (Hasan, przekazał by Ibn Mâdżah. Zobacz Silsilatul-Ahâdîth as-Sahîhah (no.2455)).

[40] Zobacz hadith przekazany przez Ibn Abbâsa (radiallâhu anhumâ) podany w przypisie numeu dwa tej książki.

[41] Hadis o podobnym znaczeniu przekazany został w Sahih Muslim (eng. trans., vol.3. nos.4525, 4526).

[42] Przekazał Buchari (eng. trans., vol.5, no.136) od Usayd ibn al-Hudayr.

[43] Hudhaifah (radiallâhu anhu) przekazał w dłuższym hadisie że Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam) Allâha powiedział, "Pojawią się władcy którzy nie będą naśladowali mego przewodnictwa ani mojej Sunny. Będą wśród nich ludzie mający serca diabłów w ludzkich ciałach." (Hudhaifah) spytał, "Co mam robić jeśli tego dożyję Wysłanniku Allâha?" Odpowiedział, "Masz słuchać i być posłusznym względem władcy, nawet jeśli chłostał będzie twoje plecy i odbierał twój majątek, nadal słuchaj i bądź posłuszny." (Przekazał Muslim (eng. trans. 3/1029/no.4554).

Al-Khallâl przekazał w as-Sunnah (no.87), że: "Abu Bakr przekazał nam mówiąc, 'Słyszałem jak Abu `Abdullah (Imâm Ahmad) nakazał aby unikać rozlewu krwi, i srogo zabronił rebelii.'"

[44] Zobacz Sahih Buchari (eng. tans., vol.9, pp.49-53).

36: Posłuszeństwo jest jedynie w tym co dobre

Wiedz że nie ma posłuszeństwa względem żadnego człowieka jeśli jest ono nieposłuszeństwem wobec Allâha, Wielkiego i Wywyższonego.[45]

37: Nie świadcz że konkretna osoba jest mieszkańcem Raju czy Ognia

Nie świadcz za kogokolwiek z ludzi Islamu (że jest osobą Raju czy Ognia) z powodu dobrego lub złego uczynku, ponieważ nie znasz jego ostatecznego uczynku przed śmiercią. Miej nadzieję na Miłosierdzie Allâha dla niego, i obawiaj się o niego ze względu na jego grzechy. Nie wiesz co zostało mu zapisane w czasie jego śmierci,[46] względem skruchy i przeznaczenia Allâha na tą chwilę jeśli umrze w Islamie. Miej nadzieję na Miłosierdzie Allâha dla niego, i obawiaj się o niego ze względu na jego grzechy.

38: Allâh przyjmuje skruch za wszelkie grzechy

Nie ma grzechu za który poddany nie może odpokutować.

39: Kamienowanie jest słuszne

Kamienowanie jest słuszne i właściwe.[47]

40: Mash (przecieranie skarpet) jest częścią sunny

Przecieranie skórzanych skarpet (*khuff*) jest Sunną.[48]

---

45 Wysłannik powiedział, "Posłuszeństwo jest jedynie w tym co jest dobre." (Przekazał Buchari (eng. trans. 9/193/259) i Muslim (eng. trans. 3/1022/no.4535)).

I powiedział on także, "Muzułmanin jest (zobowiązany) do słuchania i posłuszeństwa w tym co lubi lub czego nie lubi, tak długo jak nie jest mu nakazane aby grzeszył. Jeśli nakazany zostaje mu grzech, to nie wolno słuchać ani być posłusznym." (Przekazał Buchari (eng. trans. 9/193/no.258), Muslim (eng. trans. 3/1022/no.4533) i Abu Daûd).

46 Al-Miqdâd ibn al-Asuad (radiallâhu anhu) powiedział: "Nie powiem nic dobrego ani złego o człowieku, dopóki nie ujrzę jak zakończy, po tym co usłyszałem od Proroka (sal allahu `alejhi ła sallam). Spytano, 'Co usłyszałeś?' Odpowiedział: 'Słyszałem jak Wysłannik Allâha powiedział, 'Serca synów Adama bardziej się poruszają niż gotujący się garnek.''" (Przekazał Ahmad, al-Hâkim i Ibn Abî `Âsim w as-Sunnah (no.226). Przekaz uznany za Sahih przez Szeicha al-Albânî w Sahîhul-Dżâmi'(5023)).

Anas (radiallâhu anhu) przekazał że Wysłannik Allâha (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział, "Nie ciesz się z niczyjego uczynku dopóki nie ujrzysz jak zakończył." (Przekazał Ahmad i Ibn Abî `Âsim w as-Sunnah (347-353), uznane za Sahih przez Szeicha al-Albânî w Silsilatul-Ahâdîth as-Sahîhah (no.1334)).

47 Odnosi się to do kamienowania na śmierć mężczyzny lub kobiety winnych cudzołóstwa którzy są, lub byli żonaci. `Ubâdah ibn as-Sâmit przekazał że Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział, "Słuchajcie mnie, słuchajcie mnie: Allâh wskazał drogę dla nich. Gdy nieżonaty mężczyzna cudzołoży z niezamężną kobietą, [karą] jest sto biczów i wygnanie przez rok. Jeśli żonaty mężczyzna cudzołoży z zamężną kobietą, [karą] jest sto biczów i kamienowanie na śmierć." (Przekazał Muslim (eng. trans. 3/911/no.4191)).

[przyp. tłum. (Abu Anas)]
Tego typu kary Shari`ah wykonywane są w państwie Islamskim, nie zaś w krajach takich jak Polska.

41: Sunną jest skracanie modlitwy podczas podróży

Skracanie modlitw podczas podróży[49] jest Sunną.

---

[48] Al-Lâlikâ'î przekazał w Sharh Usûl I'tiqâd Ahlis-Sunnah (1/no.314/str.152), że Sufyân ath-Thauri przekazując *`Aqîdah* Shu'ayb'owi ibn Harb, powiedział "…Shu'ayb ibn Harb! Nie skorzystasz z tego ci spisałem dopóki nie utrzymywał będziesz wiary w to, że przecieranie skórzanych skarpet jest lepsze niż mycie nóg…"

[przyp. tłum. (Abu Anas)]
Muhammad bin Dżamil Zînû powiedział, "Pomiędzy najsilniejszymi hadisami na ten temat, jest przekazany przez Buchariego, od Dżarir bin `Abdullâh: 'Widziałem, jak Wysłannik Allaha udał się za potrzebą, a następnie wykonał *wudu* i przetarł skórzane skarpety.' Była to także praktyka wielu *sahaba*. Abu Daûd powiedział: `Ali bin Abi Tâlib, `Abdullâh bin Mas`ûd, Bara' bin 'Azib, oraz Anas bin Mâlik zwykli byli przecierać swoje materiałowe skarpety; dotyczyło to również `Umar bin Al-Khattab oraz Ibn 'Abbâs.

Ibn Al-Qayyim w swojej książce "*Tahdîb As-Sunan*" powołując się na Ibn Al-Mundhir, pisał, iż Imam Ahmad jednoznacznie wypowiadał się w kwestii dozwolenia przecierania materiałowych skarpet. Opierał się na praktyce Towarzyszy oraz na prostej analogi (pomiędzy materiałowymi a skórzanymi skarpetami).

Inni uczeni, którzy uznawali to za dozwolone to Sufyan at-Thauri, Abdullah bin al-Mubarak, 'Ata bin Rabah, Hasan al-Basri, Sa`îd bin Al-Musayyab, oraz zgodnie z Abu Yusuf oraz Muhammad bin Hasan. W ich opinii przecieranie dozwolone jest kiedy skarpety są wystarczająco grube, tzn. nie widać spod nich skóry." (The pillars of Islam & Iman and what every muslim must know about the religion)

Szeich Muhammad Ibn ´Uthaymîn (rahimahullâh) powiedział: "Wykonywanie *Mash* na wszelkiego rodzaju obuwiu jest właściwą opinią. Powodem jest, że przekazy które dotyczą *mash* są nieograniczone, i zakazane jest ograniczać i stawiać warunki w tym co Ustawodawca objawił bez ograniczeń." (Madżmû´ Fatâwâ ash-Shaykh Ibn ´Uthaymîn (7:158)).

Hadisy potwierdzające dopuszczalność przecierania obuwia (butów, skarpet, sandałów; czegoś co nałożone jest na nogi, w czym się chodzi) przekazane zostały przez At-Tirmidhî od Al-Mughîrah (hasan), Ad-Dahhâk od Abu Mûsa (hasan), Ibn Hibbân od Aus, Ibn Khuzaimah od Ibn 'Umar (sahih). [zobacz At-Turkmanî Al-Hanafî w "Al-Dżauhar-un-Naqî" (1/288); a także Imâm Dżamâl-ud-Dîn Al-Qâsimî w "Al-Mas'h 'alâl-Dżaurabayn", Nâsir-ud-Dîn al Albâni w "Tamâm-un-Nas'h fî Ahkâm-il-Mas'h", Ibn Taimiyyah w "Ikhtiyârât"]

Warunki które muszą zostać spełnione aby móc wykonywać *mash* są następujące:
"*Khuff* trzeba nałożyć będąc w stanie rytualnej czystości. *Khuff* lub inne obuwie musi być czyste [wolne od *nadżs*]. *Mash* dozwolone jest jedynie po utraceniu mniejszej nieczystości. Nie jest dozwolone gdy wymagany jest *ghusl* (np. po stosunku seksualnym). *Mash* dozwolone jest przez jeden dzień i jedną noc (24h) dla rezydenta, oraz trzy dni i trzy noce (72h) dla podróżnego (Sahih Muslim). Czas ten zaczyna się liczyć po pierwszym przetarciu, i kończy się po upływie 24 godzin dla rezydenta, i 72 godzin dla podróżnego. Według niektórych uczonych istnieją jeszcze inne warunki, podlegające dyskusji." (Szeich ibn ´Uthaymin, "Ahkâm-ut-Tahârah", str. 15)

Należy przetrzeć górę skarpetki; opierając się na przekazie od `Alîego, który powiedział: "Gdyby religia zależna była od naszej opinii, wydawałoby się bardziej celowe przetarcie skarpet od dołu, niż od góry. Zaprawdę, widziałem Wysłannika Allaha jak przecierał wierzchnią stronę swoich skarpet." (Abu Daûd i Ad-Daraqutni z autentycznym łańcuchem przekazu).

[49] [przyp. tłum. (Abu Anas)]
Szeich Bin Bâz (rahimahullah) powiedział: "Większość Uczonych uważa, że podróżą jest dystans jednej doby podróży wielbłądem, co odpowiada około 80 kilometrom. Większość uczonych uważa również, że osoba która przebywa w danym miejscu (do którego wykonała podróż) więcej niż cztery doby, zobowiązana jest modlić się pełną ilość modlitw i pościć w miesiącu Ramadhân. Jeśli pobyt trwa krócej (niż cztery doby), osoba ta może skracać modlitwy* i łączyć je** i nie pościć. [...] Jeśli osoba nie wie jak długo będzie przebywać w danym miejscu***, to może skracać i łączyć modlitwy oraz nie musi pościć do czasu gdy będzie wiedziała, że pozostanie tam więcej niż cztery doby, lub powróci do domu."(Tuhfat-ul-Ikhuân, str. 122-123)

*[Modlitwy skraca się w następujący sposób: Fadżr - 2 *rak'ah*; Duhr - 2 *rak'ah*; `Asr - 2 *rak'ah*; Maghrib - 3 *rak'ah*; `Iszâ - 2 *rak'ah*.]

** [Modlitwy łączy się np. w następujący sposób: Zaraz po zakończeniu Duhr odmawia się `Asr, oraz po zakończeniu Maghrib odmawia się i `Iszâ (al-Buchari i Muslim).]

*** [Jeśli podróżny nie wie ile pozostanie na miejscu każdego dnia, i jego intencją jest wyjazd następnego dnia, a okazuje się, że musi zostać.]

42: Można pościć lub nie podczas podróży

Jeśli chodzi o post podczas podróży, to każdy kto chce może pościć, i każdy też może powstrzymać się od postu.[50]

43: Modlitwa w szerokich spodniach

Nie ma nic złego w ofiarowaniu modlitwy w szerokich i luźnych spodniach.[51]

44: Hipokryzja to proklamowanie wiary, ukrywając niewiar

Hipokryzją jest okazywanie Islamu, jednocześnie ukrywając niewiarę.[52]

45: Świat ten jest miejscem gdzie istnieje Imân

Wiedz że świat ten jest miejscem Imânu i Islamu.[53]

---

[50] Szeich ul-Islam, Ibn Taymiyyah (rahimahullâh), powiedział w Madżmû' al-Fatâwa (25/209), "Jeśli chodzi o podróż w której skracać można modlitwę, to dozwolone jest powstrzymanie się od postu i odrobienie go w późniejszym okresie. Odstąpienie od postu jest dozwolone dla podróżującego, i zgodni są co do tego uczeni, bez względu na to czy [podróżnik ten] jest w stanie pościć czy też nie, czy poszczenie byłoby [dla niego] trudne czy też nie, nawet jeśli podróżnik ten schroniony byłby w cieniu, miał wystarczająco dużo wody i miałby do dyspozycji osobę która by mu usługiwała, to nadal dozwolone jest aby nie pościł i skracał modlitwę. Ktokolwiek twierdzi, że nie poszczenie jest dozwolone tylko dla osoby która nie jest w stanie pościć, nakazana jest mu skrucha. [...] Podobnie osoba która krytykuje kogoś kto nie pości (podczas podróży), nakazana jest mu skrucha."

[51] Autor wspomniał te szczegóły *fiqh*, ponieważ były one kwestiami którym przeczyły niektóre sekty innowacji.

[52] Istnieją dwa rodzaje hipokryzji (*Nifâq*):
Hipokryzja wiary: o której wspomina tutaj autor. Jest to rodzaj hipokryzji który wyklucza człowieka z Islamu.
Hipokryzja uczynków: gdy człowiek posiada niektóre cechy hipokrytów. Mimo iż jest to bardzo poważne, to nie wyklucza człowieka z Islamu, jednak z czasem może do tego doprowadzić.

[przyp. tłum. (Abu Anas)]
Imâm ´Abdur-Rahmân bin Nâsir as-Sa´dî (rahimahullâh) powiedział: "Trzymaj się wiedzy, że hipokryzją jest okazywanie dobra ukrywając zło. Do tej definicji należy hipokryzja wiary (*Nifâq I´tiqâdî*) i hipokryzja uczynków (*Nifâq ´Amalî*), o czym wspomniał Prorok (sal allahu `alejhi ła sallam) mówiąc na przykład: "Hipokryta wyróżnia się tym że, kłamie gdy mówi, łamie przysięgi gdy przysięga i zwodzi gdy gwarantuje." Jeśli chodzi o hipokryzję wiary która wyklucza człowieka z islamu, to jest to rodzaj hipokryzji którą Allâh opisał hipokrytów w tymże rozdziale* jak i w innych rozdziałach. Hipokryzja nie istniała przed emigracją Proroka z Mekki do Medyny, i nie istniała także po emigracji aż do bitwy pod *Badr*, gdy Allâh obdarzył wierzących zwycięstwem i mocą. Wtenczas nie-muzułmanie mieszkający w Medynie zostali osłabieni i podstępem zaczęli okazywać Islam ze strachu pragnąc uchronić swoje życie i majątek. Zatem żyli między muzułmanami i okazywali że do nich należą, lecz a w rzeczywistości nie byli muzułmanami." (Taysîr al-Karîm ar-Rahmân, str. 25)

> * [Imâm as-Sa´dî prawdopodobnie ma tutaj na myśli rozdział w którym Allâh objawił co znaczy: **»Kiedy oni przychodz do was, mówi : "Uwierzyliśmy!" A przecież weszli z niewiar i z niewiar wyszli. Zaprawdę, Allâh wie najlepiej, co oni ukrywaj !«** (Surah al-Mâ'idah, 5:61)]

[53] Większość uczonych utrzymuje opinię, że świat ten podzielony jest między Dâr-ul-Islâm (krajem islamu) i Dâr-ul-Kufr (krajem niewiary).

[przyp. tłum. (Abu Anas)]
Imâm Abû Bakr al-Ismâ´îlî (rahimahullâh) powiedział na temat Ahl-us-Sunnah ła-l-Dżamâ´ah: "Utrzymują, że kraj jest krajem Islamu a nie krajem niewiary, jak twierdzą Mu´tazilah, tak długo jak wykonywane jest wezwanie na modlitwę (*Adhân*), [modlitwa] wykonywana jest jawnie a ludzie mają możliwość ją wykonywać." (I´tiqâd Ahl-is-Sunnah ła-l-Dżamâ´ah, str. 51).

46: Wśród wspólnoty Muhammada istnieją wierzący i Muzułmanie

Wśród wspólnoty Muhammada (sal allahu `alejhi ła sallam) istnieją wierzący i Muzułmanie odnośnie praw, dziedziczenia, ubijania zwierząt i modlitwy pogrzebowej.

47: Nie świadczymy jednak że konkretna osoba jest prawdziwym i doskonałym wierzącym.

Niemniej jednak nie świadczymy, że ktokolwiek z nich jest prawdziwym i doskonałym wierzącym, tak długo jak nie spełni wszystkich obowiązków w Islamie. Jeśli zaniedba którykolwiek [z obowiązków], to jego wiara jest ułomna do póki nie okaże skruchy. To czy jego wiara jest kompletna czy też nie, osądzi jedynie Allâh Najbardziej Wzniosły, chyba że jawnie zaniedbuje jakikolwiek z obowiązków w Islamie.

48. Modlitwa pogrzebowa za wszystkich muzułmanów jest Sunną

Modlitwa (pogrzebowa) za każdego kto umrze z pośród *ahl-ul-Qiblah*, jest sunną: cudzołożnik i cudzołożnica ukamienowani na śmierć, samobójca i inni są Muzułmanami[54], tak samo alkoholik i inni są muzułmanami; ofiarowanie modlitwy (pogrzebowej) za nich jest Sunną.

49: Tytuł wierzącego zniesiony może być jedynie z konkretnych powodów

Żaden muzułmanin nie zostaje wykluczony z islamu, do póki nie odrzuci wersetu z Księgi Allâha, Wzniosłego Błogosławionego, lub odrzuci jakikolwiek przekaz od Wysłannika Allâha (sal allahu `alejhi ła sallam), wznosi modły do kogokolwiek innego niż Allâha, lub składa ofiarę komukolwiek innemu niż Allahowi.[55] Jeżeli by się czegoś takiego dopuścił, to twoim

---

Imâm ash-Shaukânî (rahimahullâh) powiedział: "Jeżeli nakazy i zakazy w danym kraju są pod kontrolą Muzułmanów, w taki sposób że niewierni którzy tam się znajdują mogą jedynie okazywać swe bałwochwalstwo tylko dlatego że muzułmanie im na to zezwalają, to kraj ten uznawany jest jako Dâr-ul-Islâm. Obrzędy które niewierni okazują nie są szkodliwe, ponieważ nie są one okazywane przez władzę czy siłę. Jeżeli jednak sytuacja byłaby odwrotna, to kraj także byłby w odwrotnej sytuacji [Dâr-ul-Kufr]." (as-Sayl al-Dżarâr (4/575)).

[54] [przyp. tłum (Abu Anas)]
Szeich Sâlih al-Fauzân powiedział na temat sekty *Mu´tazilah* (oddzieleni): "Przypisano im tą nazwę ze względu na ich przywódcę Wâsil bin ´Atâ', który swego czasu był uczniem słynnego Imâma Tâbi´î al-Hasan al-Basrî (rahimahullâh). Gdy al-Hasan al-Basrî został spytany o osobę która popełnia wielki grzech i jaki jest względem tej osoby wyrok, powiedział to co mówią Ahl-us-Sunnah ła-l-Dżamâ´ah: "Jest wierzącym wraz ze swą wiarą (*Îmân*), grzesznikiem wraz ze swym wielkim grzechem." Wâsil bin ´Atâ' nie zgodził się z odpowiedzią swego nauczyciela, oddzielił się (*i´tazala*) od niego i powiedział: "Nie. Ja uważam, że taka osoba nie jest ani wierząca ani niewierząca, lecz znajduje się pomiędzy nimi."" (Lamhah ´an al-Firaq adh-Dhâlah, str. 49, wydane przez Dâr-us-Salaf).

[55] Obejmuje to także wszelką *`Ibâdah* (ofiarowanie czci) komukolwiek innemu niż Allahowi. Dla przykładu może to być wykonywanie *tauâf* wokół grobów, wznoszenie suplikacji do zmarłych, proszenie zmarłych o pomoc. Jeśli człowiek dopuści się tego typu wykroczeń z powodu ignorancji, to osoby posiadające wiedzę powinny mu to uświadomić i przedstawić dowody które jest w stanie zrozumieć, lecz jeśli nadal arogancko je odrzuca, wiedząc że jest to *Szirk*, wtenczas opuścił Islam.

[przyp. tłum. (Abu Anas)]
Szeich Bin Bâz (rahimahullâh) powiedział na temat ignorancji, i czy jest ona usprawiedliwieniem dla tych muzułmanów do których prawda nie dotarła: "Jeżeli żył on [muzułmanin] w kraju oddalonym od reszty świata muzułmańskiego, lub w dalekiej części Afryki gdzie nie ma dookoła [innych] muzułmanów, wtedy też nie był świadomy [pewnych rzeczy, jak np. obowiązek salah, *hadż*, zakaz zinâ itd.] może zostać od niego przyjęte [przez

obowiązkiem jest wykluczenie go z Islamu. Jeżeli zaś nic takiego nie uczyni, to jest wierzącym i nosi tytuł Muzułmanina, nawet jeśli tak nie jest w rzeczywistości.

50: Trzeba przyjąć wszystkie przekazy od Allâha i Jego Wysłannika, nawet jeżeli ich rzeczywistość jest niezrozumiała

Obowiązkiem jest aby uznać, potwierdzić i wykonać *tafuîd* [56] (czyli porzucić wszelkie dociekania) wszystko co zostało przekazane w narracjach, lecz których nie można do końca zrozumieć, jak na przykład słowa Wysłannika (sal allahu `alejhi ła sallam),

> "Serca poddanych znajdują się pomiędzy dwoma Palcami Najbardziej Miłosiernego, Wzniosłego"[57]
>
> "Zaprawdę Allâh zniża się (*nuzûl*) do najniższego nieba.[58]"[59]

Allaha] jako usprawiedliwienie, i jeżeli umrze w tym stanie to Allah o nim osądzi; podlegał będzie tej samej kategorii co ludzie którzy żyli w czasach *fatrah* (okres między Prorokami)*. Właściwą opinią jest, że [ludzie ci] zostaną poddani próbie w Dniu Zmartwychwstania: jeżeli odpowiedzą i podporządkują się, wejdą do Raju, jeżeli będą nie posłuszni wejdą do Piekła. Jednak ci którzy żyli wśród Muzułmanów, a mimo to dopuszczali się *kufr* i zaniedbywali powszechnie znane obowiązki, dla nich nie ma usprawiedliwienia, ponieważ sprawy są jasne, i wśród nich są muzułmanie którzy poszczą i wykonują *hadż*. I Allâh jest tym którego pomocy szukamy." (Kitâb Madżmuu' Fatâua wa Maqâlât Mutnawwi'ah li Samâhat, tom. 7, str. 132)

> * [*Ahl ul fatrah* - są to ludzie do których nie dotarło przesłanie proroków. Szeich Nâsir-ud-Dîn al Albâni (rahimahullâh) powiedział: "Termin *Ahl al-Fatrah* dotyczy każdego do kogo nie dotarło *da'uah* (przesłanie Islamu) w odpowiedni sposób, taki jak został przesłany przez *Szari`ah*. Nie jest jednak możliwe aby zidentyfikować każdą poszczególną osobę z *Ahl-ul-Fatrah*. Po pierwsze nie jest to możliwe ponieważ nie leży to w ludzkiej możliwości; a po drugie ponieważ ich identyfikacja nie została objawiona w Koranie lub Sunnie." (Kaseta audio, 'Ahl-ul-Fatrah' nr. 363, Abu Layla al-Athari)]

Szeich ibn Uthaminin (rahimahullâh) powiedział na temat ignorancji: "Tak więc jeżeli jest ignorantem, nie staje się niewierzącym, gdyż Allah mówi, co znaczy: **»A kto oddzieli się od Posłańca, maj c jasn wiedzę o tym, jaka jest dla niego droga prosta, a postępuje inn drog niż droga wiernych - to My obrócimy go ku temu, ku czemu on sam się zwrócił, i wystawimy go na spalenie w Gehennie. A jakże złe to miejsce przybycia!«** (Surah an-Nisâ, 4:115) Allah mówi także, co znaczy: **»Allâh nie sprowadza z drogi ludzi, jeśli ich prowadził przedtem drog prost , dopóki im nie wyjaśni, czego oni maj się wystrzegać...«** (Surah at-Tauba, 9:115) oraz, **»My** (Allah) **nie karaliśmy nigdy, zanim nie wysłaliśmy posłańca.«** (Surah al-Isrâ', 17:15) Niemniej jednak, jeżeli osoba ta nie dba o to aby zdobyć wiedzę i upewnić się, wtedy ignorancja nie jest usprawiedliwieniem. Jeżeli na przykład osoba ta dowie się, że konkretny uczynek jest *kufr*, i nie potwierdzi tego, ani nie sprawdzi, wtedy nie ma dla niej usprawiedliwienia." (Madżmû al-Fatâuâ, 2/125-126)

[56] *Tafuîd*: Salaf nie dociekali starając się poznać rzeczywistość Atrybutów Allâha. Wiedza o nich jest jedynie u Allâha. Jeśli chodzi o *Asz'arî* i innych, dla nich *Tafuîd* znaczy, że nie wierzą w ich znaczenie, tylko potwierdzają jawny opis tychże Atrybutów. Dla nich wersety dotyczące Atrybutów Allâha są *mutashâbih*, czyli niepewnego znaczenia i jako takie nie były znane przez Proroka i jego Sahabah. Jest to jednak błędem. Zobacz "Risâlah `Alâqâtul-Ithbât wat-Tafuîd bi Siffat Rabbil-`Âlamîn" autorstwa Dr. Ridâ Mu'tî.

[przyp. tłum. (Abu Anas)]
Szeich Sâlih bin `Abdil-`Azîz Âl ash-Shaykh (hafidhahullâh) powiedział: "Dlaczego [*Asz'arî*] tłumaczą "Gniew" Allâha poprzez Jego "Wolę"? Dlatego iż "Wola" jest jednym z siedmiu Atrybutów które potwierdzają w oparciu o swój intelekt. *Ash´ariyyah*, *Kullâbiyyah*, *Mâturîdiyyah* i inni potwierdzają siedem atrybutów. Dlatego też tłumaczą te wersety - dotyczące Atrybutów - poprzez jeden z tych siedmiu Atrybutów. [...] Tak więc upodabniają Allâha do Jego stworzenia mówiąc, iż Gniew Allâha oznacza Jego Wolę/Chęć zemsty, a jest to atrybut ludzki. Gniew Allâha wywyższony jest ponad wszystko, i nic do Niego nie jest podobne." (Sharh Lum´at-ul-I´tiqâd, [audio] kaseta 1, str. B)

[57] Przekazał Muslim (Eng. trans. 4/1397/no.6418).

[58] [przyp. tłum. (Abu Anas)]
Imâm Fudhayl bin `Iyâdh (rahimahullâh) powiedział: "Jeśli jakiś *Dżahmî* powie do ciebie: 'Zaprawdę, nie

"On [Allâh] zniża się w dniu *`Arafah*."[60]
"On [Allâh] zniża się w Dniu Zmartwychwstania."[61]
"Do piekła będą wrzucani aż do czasu gdy On, Wzniosły Wywyższony, umieści swą Stopę nad nim"[62]
oraz to co Allâh powiedział do swych poddanych,
"Jeśli idziesz do mnie, Ja ku tobie biegnę"[63],
i to co powiedział Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam),
"Allâh stworzył Adama na Swój obraz (*fî Sûratih*)."[64],
"Widziałem mego Pana w najdoskonalszej postaci."[65], oraz inne podobne hadisy.

---

wierzymy w Pana który zniża się ze swojego miejsca.' Odpowiedz mu: 'Wierzę w Pana który robi co zechce.'" (`Aqîdat-us-Salaf wa Ashâb-il-Hadîth (71) autorstwa Shaykh-ul-Islâm as-Sâbûnî).

Imâm Ibn Khuzaymah (rahimahullâh) powiedział: 'Świadczymy, będąc w pełni przekonani i otwarcie głosimy, że z pełną świadomością potwierdzamy to co zostało wspomniane w hadisach dotyczących Zniżania się [Allâha], nie opisując ich, ponieważ nasz Prorok (sal allahu `alejhi ła sallam) nam nie opisał w jaki sposób nasz Stwórca się zniża do najniższego nieba. Powiadomił nas [jedynie] o tym, że zniża się, a Allâh (`azza ła dżall) wybrał Swojego Proroka aby wytłumaczył Muzułmanom wszystko to co konieczne w kwestiach religijnych." (Kitâb-ut-Tauhîd, str. 289-290)

Szeich-ul-Islâm as-Sâbûnî (rahimahullâh) powiedział odnośnie następującego hadisu: "'Allâh (ta´âlâ) zniża się do najniższego nieba i mówi: 'Jestem Królem, Jestem Królem, Jestem Królem (trzykrotnie)! Kto mnie prosi, abym mógł mu dać? Kto mnie wzywa, abym mógł mu odpowiedzieć? Kto prosi mnie o przebaczenie, abym mógł mu wybaczyć?' aż do świtu.' Słyszałem jak nasz nauczyciel Abû Mansûr powiedział po przekazaniu tego hadisu, że ktoś spytał Abû Hanîfah o ten hadith. Abû Hanîfah odpowiedział: 'Zniża się, lecz nie wiemy jak.'" (`Aqîdat-us-Salaf wa Ashâb-il-Hadîth (62-63)).

[59] Hadisy dotyczące zniżania się są autentyczne i posiadają wiele szlaków narracji. Przykładowo zobacz Sahih al-Buchari (Eng. trans. 2/136/no.246) i Muslim (Eng. trans. 1/365/no.1656).

[60] Przekazał Ibn Mandah w at-Tauhîd (147/1). Szlak narratorów w tym przekazie jest słaby (Silsilatud-Da'îfah (no.679), Szeich al-Albânî). Jednak jest to autentyczny przekaz od Umm Salamah (radiallâhu anhâ), (przekazał ad-Dârimî w ar-Radd `alal-Dżahmiyyah, ad-Dâraqutnî w an-Nuzûl (95,96), oraz al-Lâlikâ'î (no.768)). Przekaz ten ma status słów Proroka, ponieważ Umm Salamah nie mogła by o tym wiedzieć inaczej jak od Proroka.

[61] Zobacz "ar-Radd `alal-Dżahmiyyah" autorstwa ad-Dârimî (str.72).

Allah, Najwyższy powiedział co znaczy: **»kiedy przyjdzie twój Pan z aniołami, szereg za szeregiem«** (Surah al-Fadżr, 89:22)

[62] Przekazał Buchari (Eng. trans. 6/353/no.371) i Muslim(Eng. trans. 4/1483/no.6819).

[63] Przekazał Buchari (Eng. trans. 9/369/no.502).

[64] Przekazał Muslim (Eng. trans. 4/1378/no.6325) oraz Ibn Abî Âsim w as-Sunnah. Hadith ten został wytłumaczony przez Szeicha Hammâd al-Ansârî w Kitâbus-Sifât autorstwa ad-Dâraqutnî (str.58, weryfikowanej przez Dr. `Alî Nâsir Faqîhî)

[przyp. tłum. (Abu Anas)]
Adam obdarzony został życiem, wiedzą, słuchem, wzrokiem rozumem, lecz cechy Adama różnią się od Cech Allâha. Jedynie nazwy są te same. Żadnych Imion czy Atrybutów Allâha nie można porównać do czegokolwiek, ponieważ Allâh powiedział co znaczy: **»Nic do Niego nie jest podobne, On jest Wszech-słysz cy, Wszech-widz cy.«** (Surah Ash-Shûra, 42:11). Zobacz Fath ul-Bâri, tom 6, str. 108-109, oraz tom 13, str. 238-239.

[65] Musnad Ahmad (1/285 i 290) oraz Ibn Abî `Âsim w as-Sunnah, potwierdzony jako autentyczny przez Szeicha al-Albânî, który powiedział że, "miało to miejsce we śnie, co sugerują niektóre inne przekazy tego hadisu." Zobacz także as-Sunnah (no.1117) autorstwa `Abdullah ibn Ahmad.

Nie tłumacz żadnych [przekazów] według własnych emocji, gdyż wiara w nie jest obowiązkiem.[66] Każdy kto tłumaczy którekolwiek z nich według swoich emocji lub je odrzuca jest *Dżahmî*.[67]

[66] [przyp. tłum. (Abu Anas)]
Szeich-ul-Islâm as-Sâbûnî (rahimahullâh) przekazał że Imâm `Abdullâh bin al-Mubârak (rahimahullâh) powiedział: "Gdy dociera do ciebie hadith od Wysłannika Allâha (sal allahu `alejhi ła sallam), pokornie go przyjmij." (´Aqîdat-us-Salaf wa As-hâb-il-Hadîth (41)).

[67] *Dżahmî*: zaprzeczają Atrybutom Allâha, stronnicy Dżahm ibn Safuân i jego nauczyciela al-Dża'd ibn Dirham.

[przyp. tłum. (Abu Anas)]
Liczba mnoga to *Dżahmiyyah*. Szeich Ibn ´Uthaymîn (rahimahullâh) powiedział o nich: "Zaprzeczają Atrybutom Allâha (`azza ła dżall) a ekstremiści z pośród nich zaprzeczają nawet wszelkim Imionom mówiąc: 'Nie jest dozwolone aby potwierdzić jakiekolwiek Imię czy jakikolwiek Atrybut dla Allâha. Jeśli potwierdzisz dla Niego jakiekolwiek Imię, to upodobniłeś Go z tą nazwą. Jeżeli potwierdzisz dla Niego jakikolwiek Atrybut, to upodobniłeś Go z tym opisem. Dlatego nie wolno potwierdzać żadnych Imion ani żadnych Atrybutów! Imiona którymi Allâh sam Siebie opisał są jedynie metaforami, nie nazwami." (Sharh al-`Aqîdah al-Wâsitiyyah, tom.2, str. 62, [Dâr Ibn-ul-Dżauzî]).